

Sygn. akt IV KK 292/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

w sprawie J. C.
skazanego z art. 233 § 4 k.k.
na posiedzeniu w Izbie Karnej
w dniu 27 września 2013 r.,
w przedmiocie kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt IX Ka [...]
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 6 lutego 2012 r., sygn. akt II K [...],

I. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. kasację pozostawić bez rozpoznania;

II. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.

UZASADNIENIE

Kasacją niniejszą zaskarżono wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 marca 2013 r., sygn. IX Ka [...], którym zmieniono wyrok sądu pierwszej instancji skazujący J. C. za przestępstwo określone w art. 233 § 4 k.k., na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat próby oraz karę 80 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, w ten sposób że wysokość jednej stawki dziennej podwyższono do kwoty 50 złotych.

W kasacji obrońca skazanego adw. J. B. zarzucił rażące naruszenie prawa karnego procesowego, a to przepisów art. 6 k.p.k. w zw. z art. 428 § 2 k.p.k. i art. art. 128 § 2 k.p.k. oraz przepisów prawa karnego materialnego – art. 233 § 4 k.k.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W sytuacji, gdy w wyroku skazującym orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kasację na korzyść oskarżonego wnieść można jedynie z powodu uchybień wskazanych art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 w zw. z § 2 k.p.k.). **Ograniczenie to obowiązuje już od 1 września 2000 r. i powinno być znane podmiotowi fachowemu, jakim jest adwokat.** Tymczasem niniejsza kasacja powyższego wymogu nie spełnia. Powołuje się ona jedynie na takie uchybienia, które w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k. są tzw. innym rażącym naruszeniem prawa, tzn. innym niż obraza art. 439 k.p.k. Jest to tym samym kasacja niedopuszczalna, jako że inne zarzuty niż uchybienia z art. 439 k.p.k. nie mogą być podstawą skargi kasacyjnej w omawianej sytuacji. Kasacja ta powinna zatem spotkać się z odmową przyjęcia w sądzie odwoławczym (art. 530 § 2 k.p.k.). Skoro mimo to została przyjęta i przekazana Sądowi Najwyższemu, należy – stosownie do art. 531 § 1 zdanie pierwsze k.p.k. – pozostawić ją bez rozpoznania.

aw